ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΑ'- ΑΡ. 11-35

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοά Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνον 22-711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΤΛΑΣ
ΤΟΜΟΣ Α — ΔΡΑΧΜ. 20
15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ
5
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1935
Ἀνατολὴ ἡλίου 7.28'—Δύσις 5.03'
Σάββα ὁσίου τοῦ ἡγιασμένου
Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμοκρασία: μεγ. 18.3, ἐλ. 8.0
Ὑγρασία ὀλίγη. Ἄνεμοι μέτριοι.
Θάλασσα ὀλίγον τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 759,4

Η ΑΜΥΝΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Ἡ σύγκλησις τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Ἀμύνης ἀποτελεῖ ἀναμφιβόλως μίαν ἐκ τῶν ὀρθῶν ἀποφάσεων τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις ἐπιδοῦσης τὸν προσωρινὸν καὶ ἐπικαιρον αὐτῆς χαρακτῆρα ὀρθῶς ἔγνω ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης δὲν εἶναι ἐξ ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ἐπιδέχονται ἀναβολήν. Ἀλλοτε, εἰς ἐποχάς, ὅτε ὑπῆρχε πρὸ πολλοῦ ἡ πρόσφυξις εἰρηνικῆς περιόδου κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον μακρᾶς, βεβαίως θὰ ἠδυνατο νὰ μὴ χαρακτηρισθῇ ἀμέσως ἐπείγον τὸ ζήτημα τοῦτο. Ἀλλὰ σήμερον ὑπὸ κρατούσας διεθνεῖς συνθήκας ἡ ἐθνικὴ ἄμυνα τῆς χώρας ἀποτελεῖ τὸ πρώτιστον καὶ τὸ μᾶλλον ἐπεῖγον ἐξ ὅλων τῶν ζητημάτων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὑποχρεοῦται νὰ μεριμνᾷ μία ἑλληνικὴ κυβέρνησις ὁιαδήποτε καὶ ἂν εἶνε παρ' οἱωνδήποτε καὶ ἂν ἐστελῆται αὕτη.

Δὲν ὑπάρχει, ἄλλως τε, ἀνάγκη νὰ τονισθῇ τὸ ἐπεῖγον τοῦ ζητήματος τούτου, δεδομένου ὅτι γνωρίζομεν καλῶς ὁποίας πόσος χρόνος παρῆλθεν ἐπὶ ματαίῳ χωρὶς νὰ ληφθῇ καμμία μέριμνα διὰ τὴν ἐπείγουσαν παρασκευὴν τῆς ἀμύνας. Γνωρίζομεν καλῶς ὅτι ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τοῦ στρατιωτικοῦ ἀνεφοδιασμοῦ δὲν ἔχομεν ὅλα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα θὰ ἔπρεπε νὰ εἴχομεν ὅπως ὑπολογιζώμεθα ὡς ἄξιος λόγου παράγων ἐν τῇ Βαλκανικῇ.

Ἀπωλέσθη ὄντως πολὺς χρόνος καὶ μάλιστα χρόνος πολύτιμος ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τοῦτο. Δὲν προτιθέμεθα, βεβαίως, ταῦτα τονίζοντες νὰ ἐπιρρίψωμεν ἐνταῦθα καὶ δὴ κατὰ τὴν ὥραν αὐτήν εὐθύνας. Ἀλλ' ἐπιμένομεν εἰς τὸ ζήτημα τῆς ματαίας ἀπωλείας τοῦ χρόνου διὰ νὰ τονίσωμεν πόσον ἀποτελεῖ ἐπιτακτικὴν ὑποχρέωσιν διὰ τὴν παροῦσαν κυβέρνησιν ἡ μέριμνα ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

Ἀλλὰ δὲν εἶνε μόνον τὸ ἄμυχον ὑλικὸν τοῦ στρατοῦ μας, τὸ ὁποῖον χρήζει τῆς ἀμέσου κυβερνητικῆς μερίμνης. Δὲν πρόκειται μόνον περὶ προμηθείας πολεμεφοδίων καὶ ὅπλων καὶ πληρώσεως τῶν κενῶν ἀποθηκῶν. Ἡ κυβερνητικὴ μέριμνα δέον νὰ στραφῇ ἐξ ἴσου καὶ εἰς τὸ ἔμψυχον ὑλικὸν τοῦ στρατεύματός μας.

Ὅλα ἐκεῖνα τὰ θλιβερὰ γεγονότα τοῦ ἀμέσου, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀπωτέρου ἔτι παρελθόντος, ὅλα τὰ γεγονότα, τὰ ὁποῖα ἡ ἐθνικὴ συνείδησις ἀξιοῖ ἤδη νὰ ρίψωμεν εἰς λήθην, εἶχον συνεπείας ὀδυνηρὰς ἐπὶ τοῦ ἐμψύχου ὑλικοῦ τοῦ στρατεύματός μας. Δὲν εἶνε ὑπερβολὴ ἐὰν εἴπωμεν ὅτι τὸ αἴσθημα τῆς ἀλληλεγγύης, τὸ ὁποῖον ἔδει νὰ πρυτανεύῃ εἰς τὸ Σῶμα τῶν ἀξιωματικῶν μας, ἔχει ἤδη κλονισθῇ ἰσχυρῶς κατόπιν τόσων καὶ τόσων ἀντιξόων γεγονότων.

Ἀλλὰ καὶ ἡ πειθαρχία δὲν εἶνε τοιαύτη, οἵα ὤφειλε νὰ εἶνε εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατεύματος. Καὶ ἐμπιστοσύνη δὲν ὑφίσταται, ὡς ἔδει. Καὶ τὸ πνεῦμα τῆς στρατιωτικῆς παραδόσεως, τὸ τόσον λαμπρῶς ἀναπτυχθὲν κατὰ τοὺς βαλκανικοὺς πολέμους, ἔχει ἤδη σημαντικῶς ἐξασθενήσει. Ἀλλ' εἰς μίαν διεθνῆ ἀτμόσφαιραν πλήρη νεφῶν, καθ' ἣν πάντα τὰ ἔθνη τῆς Εὐρώπης παρασκευάζονται μετὰ πάσης σπουδῆς, εἶνε προφανὲς ὅτι ι, Ἑλλὰς δὲν δύναται ἀκινδύνως νὰ καθυστερήσῃ, ἂν δὲν θέλῃ νὰ ἴδῃ σφαγιαζόμενα τὰ ζωτικώτερα καὶ θεμελιωδέστερα τῶν συμφερόντων της.

Εἶνε, βεβαίως, πασίγνωστον ὅτι ἡ Ἑλλὰς οὐδεμίαν κατακτητικὴν βλέψιν τρέφει καὶ οὐδένα ἀπειλεῖ ἢ προτίθεται ν' ἀπειλήσῃ. Ἀλλ' ἡ ἐθνικὴ ἄμυνα ἔχει ἀνάγκην στρατοῦ καλῶς παρεσκευασμένου καὶ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἀξιομάχου.

Ἰδοὺ ὅτι ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων, ὁ φυσικὸς καὶ πραγματικός, ὁ κατ' οὐσίαν καὶ οὐχὶ κατὰ πλάσμα ἀρχηγὸς τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τῆς χώρας, εὑρίσκεται ἤδη, θεία συνάρσει, ἐν μέσῳ ἡμῶν. Δὲν ὑπάρχει κατὰ συνέπειαν οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ἡ παρουσία του θέλει συντελέσει κατὰ πολὺ εἰς τὴν ἐξύψωσιν τοῦ γοήτρου τοῦ στρατοῦ μας, εἰς τὴν ἀνάπτυξιν αὐτοῦ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς γαλήνης καὶ τὴν ἐμπέδωσιν τῆς πειθαρχίας. Τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Βασιλέως, ἡ φιλότιμος διάθεσις τῶν ἀξιωματικῶν μας καὶ ἡ κατάλληλος μέριμνα τῆς κυβερνήσεως, εἶνε αἱ βάσεις ἐκείναι, αἵτινες ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἀμύνης τῆς χώρας.

Τὸ προχθεσινὸ μνημόσυνο γιὰ τὸ Φῶτο Πολίτη

Ἕνας χρόνος ἐπέρασε ἀπὸ τότε, ποὺ ἔτσι ξαφνικὰ κι' ἀναπάντεχα ἀκούσαμε τὸ θλιβερὸ κι' ἀπίστευτο νέο : ὁ Φῶτος Πολίτης ἐπέθανε. Ἦταν τόσο ἀπίστευτο, ἀλήθεια, πὼς ἕνας ἄνθρωπος, γεμάτος νειάτα, σφρίγος καὶ ζωή, πάνω στὸ κορύφωμα ἴσα ἴσα τῆς δράσεώς του, ἔφυγε ἀνάμεσά μας, ποὺ τὴ λύπη μας γιὰ τὸ χαμό του, παραμέριζε ἕνα παράξενο αἴσθημα, ποὺ ἦταν δέος μαζὶ καὶ σάστισμα. Ἕνας χρόνος ἐπέρασε ἀπὸ τότε καὶ τὸ ἴδιο αἴσθημα δοκιμάζουμε ἀκόμα. Γιατὶ ἀκόμα καὶ τώρα εἶναι δύσκολο σὲ ὅσους ἐγνώρισαν ἀπὸ κοντὰ τὸ Φῶτο Πολίτη μὲ τὸν ἀφάνταστο πληθωρισμὸ ζωῆς, νὰ τὸ πιστέψουν πὼς πέθανε. Αὐτὴ τὴν ἐντύπωση μᾶς ἄφησε ὁ Ἄνθρωπος : πὼς βρίσκεται πάντα κοντά μας, ἕνα μοναδικὸ φαινόμενο, μέσα στὴν τριγυρνή μας γύμνια, ἀλύγιστης εὐθύτητος κι' αὐστηρῆς καλωσύνης.

Κι' ὁ καλλιτέχνης ; Ἴσως ἕνας πνευματικὸς ἐργάτης σὰν τὸ Φῶτο Πολίτη, ποὺ ἐσκόρπισε τόσο σπάταλα τὴ σκέψη του καὶ τὸ περίσσευμα τῆς καρδιᾶς του στὶς στῆλες τοῦ καθημερινοῦ τύπου καὶ ποὺ δὲν ἄφησε πίσω του, συγκεντρωμένο καὶ πυργωμένο σ' ἕνα μεγάλο συνθετικὸ ἔργο, τὸν πλατὺ καὶ πολύμορφο ἐσωτερικό του κόσμο, ἴσως ἕνας τέτοιος καλλιτέχνης καὶ διανοητὴς θὰ μποροῦσε νὰ ξεχαστῇ εὔκολα. Μὰ οὔτε κι' αὐτὸ ἔγινε. Ὅπως ἡ θύμηση τοῦ ἀνθρώπου ἔμεινε καὶ μένει κυρίαρχη ἀνάμεσό μας, ἔτσι καὶ τοῦ καλλιτέχνη καὶ τοῦ πνευματικοῦ ἐργάτη ἡ ἐπίδραση ἐξακολουθεῖ νὰ ὑπάρχῃ σὰν ἕνα δροσερὸ ἀνάδεμα μὲς στὴν ἀτμόσφαιρα ποὺ ζοῦμε. Γιατὶ δὲν περνᾷ στιγμὴ ἐσωτερικῆς περισυλλογῆς, ποὺ νὰ μὴ θυμᾶται κανεὶς τί ἐπίστευε ὁ Φῶτος Πολίτης γιὰ τὸ ἕνα καὶ γιὰ τὸ ἄλλο καὶ ποὺ νὰ μὴν ἀναλογιέται μὲ ποιὰν ἰδεολογικὴ συνέπεια θ' ἀντιμετώπιζε ὅλα τὰ προβλήματα, αἰσθητικά, κοινωνικὰ καὶ φιλοσοφικά, ποὺ θέτουν μοιραῖα μπροστά μας τῆς τέχνης οἱ διάφορες ἐκδηλώσεις καὶ τῆς ζωῆς μας ἡ ἀδιάκοπη ἀνέλιξη. Μὰ καὶ γιὰ τὸν πολὺ κόσμο, ποὺ δὲν ταράζουν ἔγνοιες κι' ἀνησυχίες καὶ ποὺ δὲν ἔχει, ἴσως, τόσες συχνὲς εὐκαιρίες ν' ἀναζητᾷ καὶ ν' ἀναρωτιέται, ἡ ἐπίδραση τοῦ καλλιτέχνη εἶναι ζωντανὴ πάντα. Γιατὶ ὁ Φῶτος Πολίτης, ἂν δὲν πρόσεξε τὸ δημιουργικό, τὸ συγγραφικὸ ἔργο του μὲ ὅσην ἀσκητικὴν ἀφοσίωση θὰ ταίριαζε στὴν ἀξία του καὶ στὴν πνευματική του ὠριμότητα, ἀποδείχθηκε ἀντίθετα ἕνας μεγάλος οἰκοδόμος. Τὸν συγκινοῦσε περισσότερο τὸ χτίσιμο ἀπὸ τὸ σχέδιο. Σχέδια ἔκαναν πολλοί. Ἀγῶνες γιὰ μιὰ πνευματικὴν ἀπολύτρωση, ἴσως ὄχι μὲ ὅση πίστη καὶ ὅσο πεῖσμα ὁ Φῶτος Πολίτης, πάντα ὅμως μ' ἐνθουσιασμὸ καὶ πάθος, ξεσήκωσαν πολλοὶ ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Γιάννη Καμπύση ὡς σήμερα. Μὰ ὁ Πολίτης δὲν ἦταν μόνο μαχητής. Ἡ πολυθρύλητη ἀρνητικότης του ἦταν τὸ προπαρασκευαστικὸ στάδιο μιᾶς θετικῆς δημιουργίας, ποὺ θὰ τὸν ἐδικαίωνε γιὰ τὴν αἰσθητικὴ ἀκαμψία καὶ τοὺς σκληρούς, τοὺς φανατικοὺς ἀγῶνες του εἴκοσι χρόνων. "Ο,τι ἔχασε ὁ Φῶτος Πολίτης σὲ συγγραφικὴ γονιμότητα, τὸ ἐκέρδισε σὲ θετικὴ δράση. Τὸ Βασιλικὸ Θέατρο, ὅταν ἱδρύθηκε, τοῦδωσε ἕνα εὐρύτατο στάδιο ἐνεργείας, γιὰ νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ αἰσθητικὸ «πιστεύω» του σ' ἕναν τομέα τῆς πνευματικῆς ζωῆς, ποὺ περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον τὸν τραβοῦσε : στὸ θέατρο. Ἦταν ὁ πρῶτος σκηνοθέτης του, μὰ περισσότερο ἀπὸ τοῦτο ἦταν ὁ πραγματικὸς οἰκοδόμος του. Τὰ στέρεα ἠθικὰ θεμέλια, ποὺ τοῦβαλε, τὸ ἐπέβαλαν στὴν ἐθνικὴ συνείδηση σὰν τὴ σοβαρώτερη καλλιτεχνικὴ λειτουργία, ποὺ ἐγνώρισε τὸ ἑλληνικὸ κοινὸν ὡς σήμερα.

Νὰ τί ξέρει ὁ πολὺς κόσμος καὶ κεῖνος ἀκόμα, ποὺ δὲν μποροῦσε ἢ δὲν εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ παρακολουθήσῃ τὸ Φῶτο Πολίτη ὡς πνευματικὸ ἐργάτη, ὡς κριτικό, ὡς διανοούμενο. Γιατί, ὁ,τι ἔκανε στὴν ἐθνικὴ σκηνή μας, εἶνε κάτι ποὺ ἐπιβάλλεται καὶ γίνεται ἀμέσως νοητό. "Ολοι τὸ νοιώθουν ὅσοι παρακολουθοῦν τὶς παραστάσεις τοῦ θεάτρου αὐτοῦ, ἕνα χρόνο τώρα ὕστερ' ἀπὸ τὸ θάνατο τοῦ Φῶτου Πολίτη, πὼς 'Εκεῖνος ποὺ ἐτίμησαν προχθὲς στὸ «Βασιλικὸ» τὴ μνήμη του, δὲν ἦταν ἁπλῶς ὁ πρῶτος του σκηνοθέτης. Ὁ κ. Ξενόπουλος, μιλώντας πρὶν ἀπὸ τὴν παράσταση τοῦ «Οἰδίποδα», τὸ εἶπε μὲ ὅσην ἀπερίφραστην εἰλικρίνεια τὸ ἐπέβαλλαν τὰ γεγονότα, ποὺ φωνάζουν : ἦταν ὁ δημιουργὸς τοῦ πνευστῆς, ὁ δημιουργὸς κ' ἡ ψυχή του. Ὁ Φῶτος Πολίτης δὲν ἐσκηνοθέτησε καὶ δὲν ἐδίδαξε ἁπλῶς σαράντα ἢ πενῆντα ἔργα. Δὲν ἐπετέλεσε δηλαδὴ ἕναν καλλιτεχνικὸ καὶ πολὺ λιγώτερο, βέβαια, ἕνα καθαρῶς μηχανικὸ ἢ τεχνικὸν ἄθλο, ἐρμηνεύοντας πενῆντα ἔργα σύμφωνα μὲ τὶς αὐστηρὲς γιὰ τὴ σκηνοθεσίαν ἀντιλήψεις του κι' ἀνάλογα μὲ τὰ ὑλικὰ μέσα, ποὺ διαθέτει ὁ ἐξοπλισμὸς μιᾶς σύγχρονης κ' ἐξελιγμένης σκηνῆς. Ἔκανε κάτι πολὺ σημαντικώτερο. Καθιέρωσε μιὰ τάξη, ἐδημιούργησε μιὰ παράδοση, ποὺ συνεχίζει τώρα, καὶ χωρὶς αὐτόν, τὸ γόνιμο δρόμο της, σὰν ἀσταμάτητος καὶ λαγαρὸς ποταμός, ποὺ ζωντανεύει τὰ σπλάγχνα μιᾶς καρπερῆς γῆς.

Τὸ προχθεσινὸ μνημόσυνο τοῦ «Βασιλικοῦ» πρέπει γι' αὐτὸ νὰ θεωρηθῇ σὰν μιὰν ἐλάχιστη ἔνδειξη εὐγνωμοσύνης καὶ τιμῆς στὴ μνήμη τοῦ Φώτου Πολίτη. Ὡστόσο ἀξίζει νὰ ἐξαρθῇ ἡ προτίμηση τῆς καλλιτεχνικῆς ἐπιτροπῆς του στὸν «Οἰδίποδα Τύραννο», ποὺ ἡ ἑρμηνεία καὶ ἡ σκηνοθεσία του γενικὰ εἶναι, χωρὶς ἀμφιβολία, ἡ πιὸ ὥριμη καὶ ἡ πιὸ τολμηρὴ συγχρόνως σκηνικὴ πραγματοποίηση τοῦ Φώτου Πολίτη. Τὴν τραγῳδίαν αὐτὴν ὁ Πολίτης εἶχε σκηνοθετήσει καὶ παλαιότερα, στὸ θέατρο τῆς Ἑταιρείας τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων. Τότε ὅμως εἶχε ἀκολουθήσει τὴν παράδοση. Ἐδῶσε μιὰ παράσταση σύμφωνη μὲ τὶς κλασσικές, τὶς ἀκαδημαϊκὲς ἀντιλήψεις, ποὺ ἐπικρατοῦσαν γιὰ τὴν ἑρμηνεία τῆς ἀρχαίας τραγῳδίας. Μὲ τὶς παρόδους τοῦ ἀρχαίου θεάτρου, ποὺ ἐγκατέστησε σὲ μιὰ σκηνὴ κλειστοῦ χώρου, ἔκλινσε τὸ χορό του μὲ τὴν ἱεροπρεπῆ ρυθμικότητα, ποὺ ταιριάζει στὸ θρησκευτικὸ πνεῦμα τοῦ ἀρχαίου δράματος. Στὴ νεώτε-

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

SER

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος Β'., ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος Παῦλος καὶ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Κ. Δεμερτζῆς κατὰ τὴν χθεσινὴν τελετὴν εἰς τὸ 1ον Σύνταγμα Πυροβολικοῦ.

Πτερόεντα

Τὸ χταπόδι

Λοιπόν, ὄχι μόνο δὲν ἐφανταζόμην ποτὲ ὅτι ὑπάρχουν ψάρια ποὺ ἀγαποῦν τὸ κρασὶ καὶ μάλιστα προτιμοῦν ὡρισμένες μάρκες, ὅπως μᾶς ἀπεκάλυψε ὁ χθεσινὸς ἐπιστολογράφος, ἀλλὰ καὶ ὅσα εἶχα ἀκουστὰ σχετικῶς, ἐβεβαίωναν τὸ ἀντίθετον. Θυμᾶμαι, πράγματι, μιὰ ἱστορία γιὰ τὸ χταπόδι, ποὺ πρέπει νὰ σᾶς τὴ διηγηθῶ, μιὰ ποὺ ταίριασε ἔτσι.

Μιὰ φορὰ κ' ἕναν καιρὸ βγῆκε, λέει, ἕνα χταποδάκι ἀπὸ τὸ θολάμι του. Τόδε ἕνας ψαρᾶς ποὺ γύριζε πάνω ἀπὸ κεῖνα τὰ νερὰ καὶ —χράπ—τὸ καμάκισε καὶ τάνέβασε. Ἡ χταποδομάννα ἦταν ἐκεῖ κοντὰ σὰν ἔγινε τὸ δυστύχημα. Εἶδε τὸ χταποδάκι της νὰ ἀρπάζεται, καρφωμένο στὰ σιδερένια δόντια τοῦ καμακιοῦ, τὸ εἶδε νὰ κουνᾷ ἀπελπισμένο τὰ ὀχτὼ χεροπόδαρά του, καὶ ἄκουσε τὴ φωνούλα του, μιὰ φωνούλα μικροῦ χταποδιοῦ, ποὺ κανένας δὲν τὴν ἀκούει ἐκτὸς ἀπὸ τὴν καρδιὰ τῆς χταποδομάννας. Καὶ ὅμως αὐτὴ δὲ φάνηκε πάρα πολὺ ἀπελπισμένη γιὰ τὸν τραγικὸ χωρισμό.

— Ἄχ, μάννα, φώναξε τὸ χταποδάκι, μὲ καρφώσανε, μοῦ περουνίσανε τὸ κορμὶ πέρα γιὰ πέρα!

— Δὲν πειράζει, παιδάκι μου, τὴν ὑγειά σου νάχῃς ! ἀπάντησε ἡ χταποδομάννα μέσ' ἀπὸ τὸ θολάμι της.

— Ἔβγαλε ὁ ψαρᾶς τὸ χταποδάκι ἀπὸ τὸ καμάκι κι' ἄρχισε νὰ τὸ χτυπᾷ καὶ νὰ τὸ ξαναχτυπᾷ χάμω, φλάπ, φλόπ, γιὰ νὰ τὸ σγουρίσῃ.

— Ἄχ' μάννα, φώναξε πάλι κεῖνο, μὲ χτυποδέρνουνε, μάννα!

— Δὲν πειράζει, λέει πάλι ἡ μάννα του, τὴν ὑγειά σου νάχῃς παιδάκι μου καὶ μὴ σὲ νοιάζῃ ποὺ σὲ χτυποδέρνουν. Ἐσὺ πάντα ἀκατάλυτο θᾶσαι!

Σὰν τὸ σγουρίσανε καλὰ-καλά, τὸ πλύνανε καὶ τὸ κόψανε κομματάκια κομματάκια νὰ τὸ μαγερέψουν.

— Ἄχ μάννα, φωνάζει τὸ χταποδάκι. Μὲ κομματιάζουνε, μάννα!

Κ' ἡ μάννα τὸ χαβᾶ της:

— Τὴν ὑγειά σου νάχῃς, παιδάκι μου, κι' ἄς σὲ κομματιάσουνε κιόλας. Ἐσὺ ἀκατάλυτο θὰ εἶσαι πάντα !

— Μάννα! μὲ βράζουνε! ἀκούστηκε σὲ λίγο ἡ φωνὴ του μέσ' ἀπὸ τὸν τέντζερη.

— Τὴν ὑγειά σου νάχῃς κι' ἄς σὲ βράσουν ἀγόρι μου!

— Μάννα, μὲ τρῶνε ! Μὲ μασσᾶνε μάννα!

— Ἄς τους κι' ἄς σὲ μασσᾶνε, παιδί μου. Κι' ἄς σὲ καταπιοῦνε μακάρι. Ἐσὺ ἀκατάλυτο θἀπομείνῃς καὶ μὴ φοβᾶσαι τίποτα!

Τέλος ἀκούστηκε μιὰ σπαραχτικὴ φωνὴ μεσ' ἀπὸ τὸ στομάχι τῶν ἀνθρώπων.

— Μάννα! Πρόφτασε μάννα καὶ πίνουνε κρασὶ ἀπὸ πάνω!

Τότε, λέει τὸ παραμῦθι, ἡ χταποδομάννα ἔβαλε τὰ κλάμματα, ἄρχισε νὰ χτυπιέται μὲ τὰ ὀχτὼ της χέρια, κ' οἱ κουφάλες τῆς ἀκρογιαλιᾶς γέμισαν ἀπ' τὰ μοιρολόγια της :

—"Αχου παιδάκι μου ! Ἄχου, γυιέ μου, συφορὰ ποὺ σεδρε! Κρασί, εἶπες; 'Αμ' τώρα πιὰ δὲν εἶναι σωτηρία γιὰ σένα, παιδάκι μου ! Τώρα σἔχασα γιὰ καλά, γυιόκα μου!

Ὁ μῦθος δηλοῖ πὼς τὸ χταπόδι εἶναι τὸ πιὸ κακοχώνευτο φαΐ. Πὼς μένει ὁλοζώντανο μέσα στὸ στομάχι, ὅσο κι' ἄν τὸ βράσῃ κανείς, ὅσο κι' ἄν τὸ μασσήσῃ. Ἐχτὸς πιὰ ἄν τὸ ποτίσῃς μπόλικα μὲ κρασί.

— Τὸ κρασί, γυιέ μου, εἶν' ὁ ἀντίμαχος τοῦ χταποδιοῦ, μοῦ συμπέραν ε ὁ ψαρᾶς ποὺ μοῦπε αὐτὴ τὴν ἱστορία. Φάγε ὅσο σοῦ γουστάρει, ὅμως τράβα ἀπὸ πάνου δυὸ κατοσταράκια μπρούσικο. Καὶ μὴ φοβᾶσαι ἀπὸ κακοστομαχιά, ζεῖς-χρονεῖς !

"Οπως βλέπετε καὶ πάλι ἡ ἱστορία δὲν μιλεῖ γιὰ ψάρια ποὺ πίνουν κρασὶ Μαρεώτιδος ἢ Μαλάγας. Ἐπομένως ἡ δόξα τῆς ἀνακαλύψεως μπεκρήδων «κεφάλων», καὶ «σκάρων» ποὺ θέλουν γιὰ μεζελίκι τους τυρὶ γελαδινό, ἀνήκει καὶ πάλιν ὁλόκληρη στὸν ἀναγνώστη ποὺ μοῦστειλε τὰς ἐντύπους συνταγὰς τοῦ ψαροτσελεμεντέ.

ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΚΡΙΣΕΙΣ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β' ΕΙΝΕ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΤΟ ΘΑΡΡΟΣ ΚΑΙ Η ΕΠΙΒΟΛΗ ΤΟΥ

Ἐκομίσθησαν χθὲς τὰ ξένα φύλλα, τὰ ὁποῖα σχολιάζουν διὰ μακρὸν τὴν πολιτικὴν τοῦ Βασιλέως εἰς τὸν σχηματισμὸν τῆς Κυβερνήσεως Δεμερτζῆ. "Ολα γενικῶς εἶνε εἰς ἄκρον κολακευτικὰ καὶ ἐνθουσιώδη. Κατωτέρω παραθέτομεν τὰ τῶν κυριωτέρων ἐφημερίδων, ἀρχίζοντες ἀπὸ τὸ ἄρθρον τῶν «Τάϊμς» τοῦ Λονδίνου.

«Πολλοὶ βασιλεῖς χωρὶς στέμμα στρέφουν αὐτὴν τὴν στιγμὴν μὲ ἀνησυχίαν τὴν προσοχὴν των πρὸς τὰς Ἀθήνας. Ἀπὸ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον, ὁ ἀνακληθεὶς Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων θὰ ἐκπληρώσῃ τὸν ρόλον του εἰς τὰς δυσχερεῖς συνθήκας, αἱ ὁποῖαι ἔχουν δημιουργηθῇ κατὰ τὴν ἐπάνοδόν του, ἐξαρτῶνται κατὰ μεγάλον βαθμὸν αἱ ἐλπίδες ἄλλων ἐθκρονισμένων Εὐρωπαίων μοναρχῶν καὶ ἀναμενόντων τὴν παλινόρθωσίν τῶν. Καὶ δύναται νὰ λεχθῇ εἰς ἐνθάρρυνσίν των, ὅτι ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος Β'. κινεῖται τολμηρῶς καὶ ἀποφασιστικῶς. Ἀπέδειξεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὅτι ἔχει ἰδικάς του ἀποφάσεις καὶ δὲν ἐδίστασε νὰ διακινδυνεύσῃ μίαν ἄμεσον ἀντίθεσιν μὲ τοὺς ὑπουργούς του, παρὰ νὰ δεχθῇ μίαν πολιτικὴν, τὴν ὁποίαν δὲν ἐκρίνε φρόνιμον.

Πολλοὶ ἐπιστρέφοντες εἰς χηρεύοντα θρόνον — ὁ ὁποῖος δὲν ἦτο ποτὲ πολὺ ἀσφαλής — θὰ ἐδεελεάζοντο ἴσως νὰ ἐνεργήσουν μετὰ συστολῆς, εἰς τὴν ὁποίαν κακῶς θὰ ἔβιδον τὴν ὀνομασίαν τῆς συνέσεως. Δὲν συνέβη τοῦτο μὲ τὸν Βασιλέα Γεώργιον Β'. Ἡ ἀνταμοιβὴ τοῦ θάρρους του φαίνεται βεβαία. Ἐκ τούτου δὲν ἔπεται ὅτι εἰς τὸ ἐντεῦθεν ὁ δρόμος του θὰ εἶνε τελείως ὁμαλός, διότι ἡ ἑλληνικὴ πολιτικὴ εἶνε ταραχώδης. Ἀλλ' ὁ χαρακτὴρ καὶ ἡ ἀποφασιστικότης ποὺ ἐπέδειξεν εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν τοῦ προσεπόρισαν πολὺν θαυμασμὸν καὶ ἐνίσχυσαν σημαντικῶς τὴν ὑπόθεσιν τῆς Μοναρχίας.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Βασιλέως νὰ χορηγήσῃ γενικὴν ἀμνηστίαν εἶνε ἀναμφισβητήτως σώφρων, τόσον διὰ αὐτὸν προσωπικῶς, ὅσον καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἡ καλυτέρα ἐλπὶς ἑνὸς σταθεροῦ καθεστῶτος, ὑπὸ τὸ ὁποῖον δύναται ἡ χώρα νὰ προχωρήσῃ ἀδιατάρακτος ἀπὸ τὰς κομματικὰς μηχανορραφίας καὶ περιοδικὰς διαταράξεις, εἶνε ἡ πολιτικὴ τῆς ἐγκαταλείψεως τῶν παρελθόντων εἰς τὸ παρελθόν. Τὸ παρελθὸν ἔληξε. Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἀτενίζει προς τὸ μέλλον. Ἡ γενναιοδωρία του θὰ κατατάξῃ παρὰ τὸ πλευρόν του πολλοὺς δημοκράτας, οἱ ὁποῖοι, μὲ μίαν στενωτέραν πολιτικήν, θὰ παρέμενον ἄσπονδοι καὶ ἴσως ὄχι ἀδρανὴς ἐχθρός. Ἐν τῷ μεταξύ, ὁ στρατηγὸς Κονδύλης θὰ ἀντιλαμβάνεται ὅτι ἡ ἀντίθεσίς του εἰς τὴν πρότασιν τοῦ Βασιλέως εἶχε κακῶς ὑπολογισθῇ».

ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ «ΧΡΟΝΟΥ»

Ἀφ' ἑτέρου ὁ γαλλικὸς «Χρόνος» ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ γράφει τὰ ἑξῆς:

«Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος Β'. τῆς Ἑλλάδος ἔκαμε καλὴν ἀρχήν. Μετὰ τὴν θερμὴν ὑποδοχήν, τὴν ὁποίαν τοῦ ἐπεφύλαξεν ὁ λαὸς κατὰ τὴν ἐπιστροφήν του εἰς τὰς Ἀθήνας, ἀπηλλάγη τῆς ἐπικινδύνου κηδεμονίας τοῦ στρατηγοῦ Κονδύλη, ὅστις εἶχεν ἐπιβληθῇ διὰ πραξικοπήματος τὸν Ὀκτώβριον ὡς ἀντιβασιλεὺς καὶ πρωθυπουργὸς καὶ ηὐνόησε τὸν σχηματισμὸν ὑπηρεσιακῆς κυβερνήσεως, ἔργον τῆς ὁποίας θὰ εἶνε νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν χώραν εἰς τὴν ὁμαλὴν συνταγματικὴν ὁδόν. Τοιουτοτρόπως ὁ Βασιλεὺς ἐφαρμόζει πρακτικῶς πολιτικὴν συμφιλιώσεως συμφώνως πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ὁποίας ἀνέλαβεν ἔναντι τοῦ ἔθνους, συμφώνως ἐπίσης καὶ πρὸς τὴν ὑγιᾶ ἀντίληψιν τῆς φιλελευθέρας μοναρχίας — ἐκείνης ποὺ ὁ κ. Τσαλδάρης ὠνόμαζε «βασιλευομένην δημοκρατίαν».

Οὐδεὶς δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ ὅτι χρειάζεται πολὺ πολιτικὸν θάρρος καὶ πραγματικὴ σταθερότης χαρακτῆρος διὰ τὸν Ἄνακτα, διὰ νὰ ἐπιβάλῃ τὰς ἀπόψεις, τὰς ὁποίας ἔκρινεν ὅτι ἀνταπεκρίνοντο καλύτερον εἰς τὰς προσδοκίας τοῦ λαοῦ καὶ εἰς τὰ ζωτικὰ συμφέροντα τῆς χώρας. Ὅ,τι δήποτε καὶ ἂν συμβῇ εἰς τὰς Ἀθήνας, δίκαιον εἶνε νὰ ἐγραψῶμεν εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τοῦ Γεωργίου Β'. τὴν καλὴν του προσπάθειαν καὶ τὴν νομιμοφροσύνην, μετὰ τῆς ὁποίας ἐννοεῖ νὰ ἐπιλη

Θεάματα

(Ανοιγομένων: και ενκρινομένων)
ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ, «Ο Βασιλικός».
ΑΛΚΗΡΑ, «Η Δοχεία».
ΑΙΘΑΙΑ, «Ο μικρός εκπολιτισμένος».
ΕΝΤΕΑΛ, «Ρίκο Πού Ντρ». Πρώτη.
ΕΛΛΗΝΙΣ, «Η Γυναίκα Μου Αλήθεια».
ΠΑΛΛΑΣ, «Ο Ρίκο μάρς».

Κινηματογραφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ, «Λιόρκιος του δίου κοσμου».
ΑΤΤΙΚΟΝ, «Μεταφορτώνεις δρόμους».
ΒΟΥΛΗ, «Ο Μικρός Ρίκο».
ΘΑΛΙΑ Σ., «Ερωμένες μου».
ΠΑΝΕΠΙΣ, «Η μορφή του Φραγκεστάιν».
ΣΙΝΕ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ, «Λιόρκιος σκιαδ».
ΑΙΛΙΑΝΑ, «Ο Ρίκο».
ΑΙΛΙΑΝΑΚΟΝ, «Ο κυρίος του μυστηρίου».
ΑΓΙΟΣ, «Ο Δρόμος Μεξικο».
ΑΛΚΙΟΝ, «Ο μυστικός μου μπαλ δωματίου».
ΕΡΕΥΣΙΣ, «Τα κεντικά ρολόγια».
ΕΡΜΗΣ, «Ο Δρόμος φόρμους».
ΗΡΩΔΕΙΟΝ, «Ο Δρόμος φόρμους».
ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΤ, «Δεύτερη».
ΜΑΛΕΤΡΑ, «Πλαμένος αλεγγυεσια».
ΜΟΝ ΣΙΝΕ, «Μόρος νόμος».
ΠΑΣΙΝΕΜΑΡ, «Ο Δρόμος».
Περιοχη και Προαστεΐων

ΚΑΠΙΤΟΛ, «Εύθυμη γυφα».
ΣΠΛΕΝΤΙΟ, «Ο κόμης μου ρεφιζέν».
ΑΤΛΑΝΤΙΣ, «Ο Δρόμος φόρμους».
ΑΠΟΛΛΩΝ (Κοκκινιά), «Πλάνα».
ΑΙΛΙΑΝΑ (Κοκκινιά), «Μπαμπάγ χαρ».
ΚΡΥΣΤΑΛ (Κοκκινιά), «Ρίκο Δυστ».
ΑΡΥΤΕΑΣ (Λαρισσα), «Ο Ένας χρυσός».
ΛΟΥΞ, (Π. Φαλήρου)-«Κεφαλα».

Ραδιόφωνον

ΒΟΥΛΟΣΕΣΤΗ (356 ΚΗΖ/850 μ.). 7. 35 μ.μ. Φυλαυλικά τραγουδία. 8.25 μ.μ. «Η τραγωδία της φτώχειας και η κοινωνία» (339 ΚΗΖ/840 μ.). 7.30 μ.μ. Συναυλία.
ΠΡΑΓΑ (638 ΚΗΖ/470 μ.). 6.45 μ.μ. «Η τραγωδία της φτώχειας και η κοινωνία του Λυστσόφρου Ρίλκε». Μουσική Πασσόρ. 9.10 μ.μ. Μουσικά τραγουδία.
ΒΕΡΟΛΙΝΟ-ΤΕΡΕΛ (556 ΚΗΖ/540 μ.). 9 μ.μ. «Αλλόκοτη Φιλαρμονική». 10.20 μ.μ. Ιστορικά γεγονότα του Σαμψιρ. 20. 9 μ.μ. «Η ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΦΡΑΝΚΟΥ» κωμωδία κ. Γρεβέν.
ΒΙΕΝΝΗ (517 ΚΗΖ/580 μ.). 8.15 μ.μ. Μουσικά τραγουδία.
ΛΕΙΠΖΙΓΗ (382 ΚΗΖ/1000 μ.). 8.30 μ.μ. Μουσικά τραγουδία.
ΛΕΣΧΗ ΤΑΛΙΑ (213 ΚΗΖ/1421 μ.). 11. Μουσικά τραγουδία.
ΒΟΡ. ΙΤΑΛΙΑ (614 ΚΗΖ/1349 μ.). 8.20 μ.μ. Μουσικά τραγουδία. 9.20 μ.μ. Μουσικά τραγουδία. «Μπρα του Βαγνερ ή και 2η πράξη».
ΛΑΡΕΣΟΒΑ (522 ΚΗΖ/1429 μ.). 8.30 μ.μ. Ελαφρά τραγουδία. 9 μ.μ. Τραγουδία, βιολιστικά. 10.45 μ.μ. Μουσικά τραγουδία. (Μπεεθόβεν: 3η Συμφωνία, Μπρόκνερ: Τετάρτη Συμφωνία).
ΒΑΡΣΟΒΙΑ (385 ΚΗΖ/780 μ.). 8.20 μ.μ. Τραγουδία και ωδία. 9.10 μ.μ. Μουσικά τραγουδία.
ΚΑΝΤΣΗ (385 ΚΗΖ/1500 μ.). 9.10 μ.μ. Συναυλία της «Ωπερας».
ΛΑΙΠΤΣΙΓΗΣ (382 ΚΗΖ/1456 μ.). 9.10 μ.μ. Μικρόφωνα σκαλιά με σκαλιά. Μουσικά τραγουδία.
ΓΕΡΜΑΝ. ΠΟΜΠΟΣ (191 ΚΗΖ/1571 μ.). 8.10 μ.μ. Συναυλία Σάξωνας, Μαρκόνι, «Λιζερ».

Διευθυντής και Υπογραφεύς
Εμμανουήλ Γ. Κασιμάτης
Κολλεγιακή οδ. Σταδίου 31

Τα δεν είνε εξ εκείνων, τα οποία θα πορεί να λάση με ίδικήν της μόνον πρωτοβουλίαν μία συνθέσιμος Δίκη και δυνηθή να ανάβηθη υπεύθυνος της διοικήσεων των, απαιτείται να ενεργήσουν τις Αρχαί αι αι υπεύθυνοι της Α' λόγω επιτροπής εν σύνεδρω τής Α' λόγω επιτροπής κάλιστα κάνοντες.

Η 'Ελκήνισα' δεν πρέπει νά εφίσεται πιά εξ ανθ'ελκών, τρόπον τινά, μά τό Κράτος, τό μόνον δυνάμενον συνέχη κατά τόν τελευταίον λόγον. Αί φόρεις αί πρεπούσαι εις 'Ελκήνισας πρέπει νά εἶνε πάντοτε αρμόνιοι, ἐν τοιούτοις μέτροις ὥστε ἀσμαντάτρεφος τόν ὁποῖον δέν εἶναι, βάρος ἐ ἐ ἐς ἐ ἐ ἐ

5η ΠΡΩΙΝΗ

ΣΤΑΣΙΜΟΣ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΜΕΤΩΠΑ

ΕΝ ΑΝΑΜΟΝΗ ΑΙΘΙΟΠΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΣΕΩΣ

Η ΤΑΚΤΙΚΗ ΤΟΥ ΚΛΕΦΤΟΠΟΛΕΜΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 5. ('Αθην. Πρ.).— Ο ειδικὸς στρατιωτικὸς συνεργάτης τοῦ Πρακτορείου Ρώϋτερ ἀσχολούμενος μὲ τὴν κατάστασιν εἰς τὸ Ἰταλο-ἀβησσυνιακὸν μέτωπον γράφει ὅτι ἡ περίοδος τῆς ἀναμονῆς καὶ τῆς προπαρασκευῆς ἐπὶ τοῦ βορείου καὶ νοτίου μετώπου παρατείνεται ἐνῷ καθημερινῶς σημειοῦνται μικροσυγκρούσεις, τῶν ὁποίων τὸ νικηφόρον ἀποτέλεσμα διεκδικοῦν ὀτὲ μὲν οἱ Ἀβησσυνοὶ ὀτὲ δὲ οἱ Ἰταλοί. Πάντως πρόκειται περὶ δευτερευούσης σημασίας συγκρούσεων, αἱ ὁποῖαι δὲν δύνανται νὰ ἔχουν οἱανδήποτε ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς γενικῆς ἐκβάσεως τοῦ πολέμου. Κατὰ τὸν ἀνταποκριτὴν τοῦ Πρακτορείου Ρώϋτερ εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Ἐμπιὲν οἱ Ἰταλοὶ σημειοῦν προόδους, ἀλλ' ὀπισθεν τῶν προκεχωρημένων φαλάγγων των ἀβησσυνιακαὶ συμμορίαι ἐκτελοῦν αἰφνιδιασμοὺς κατὰ μικρῶν μεμονωμένων ἰταλικῶν ἀποσπασμάτων καὶ καθιστοῦν οὕτω, τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς περιοχῆς ἐξαιρετικῶς δύσκολον.

Ὁ Αὐτοκράτωρ εὑρίσκετο πάντοτε εἰς Ντεσσιέ, ὅπου ἐδέχθη τοὺς διαφόρους ἡγέτας τοῦ στρατοῦ τοῦ βορείου μετώπου, οἵτινες τῷ ἐξέθεσαν κατὰ λεπτομερῆ τρόπον τὴν κατάστασιν εἰς τοὺς οἰκείους τομεῖς των καὶ συνεζήτησαν μετ' αὐτοῦ καὶ τῶν στρατιωτικῶν του συμβούλων τας μελλούσας στρατιωτικὰς ἐπιχειρήσεις. Ἐκ τῶν συζητήσεων τούτων προέκυψε προφανὲς ἓν ἐνιαῖον σχέδιον, τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο νὰ τροποποιήσῃ ριζικῶς τὴν ἀβησσυνιακὴν τακτικὴν τῶν συμπτύξεων.

Ὁ ἐν Ἀντὶς Ἀμπέμπα ἐξ ἄλλου ἀνταποκριτὴς τοῦ Πρακτορείου Ρώϋτερ τηλεγραφεῖ ὅτι πίπτει βροχή, πρᾶγμα πρωτοφανὲς διὰ τὴν ξηρὰν περίοδον. Ὁ πληθυσμὸς χαίρει, διότι διαβλέπει εἰς τὴν βροχὴν αὐτὴν εὐνοϊκὸν οἰωνὸν ἐκ μέρους τῆς Θείας Προνοίας περὶ τοῦ ὅτι αὕτη διάκειται εὐμενῶς πρὸς τὴν χώραν των. Ὁ ἐν Χαρράρ ἐξ ἄλλου ἀνταποκριτὴς τοῦ Πρακτορείου Ρώϋτερ τηλεγραφεῖ ὅτι ἡ πόλις ἐξεκενώθη τελείως ὑπὸ τῶν αἰθιοπικῶν στρατευμάτων, τὰ ὁποῖα ἀποχωροῦν τῆς πόλεως ᾄφλλοντα ὅμνους. Ὁ πληθυσμὸς τοῦ Χαρράρ συνοδεύει τὰ στρατεύματα εἰς ἀπόστασιν πολλῶν χιλιομέτρων.

Ὁ ἐν Τζιτζίγκα ἀνταποκριτὴς τοῦ πρακτορείου Ρώϋτερ τηλεγραφεῖ ὅτι τὰ ὑγειονομικὰ μέσα ἐλλείπουσι σχεδὸν τελείως. Οἱ ἰατροὶ ἀναφέρουν ὅτι οἱ τραυματίαι ἀπομένοντες ὁλοκλήρους ἡμέρας εἰς τὸ ὕπαιθρον ἄνευ οὐδεμιᾶς περιθάλψεως, ἀποθνήσκουν. Τραυματίαι, πρὸ ὀκταημέρου τραυματισθέντες, καταφθάνουν εἰς τὰ νοσοκομεῖα τοῦ Νταγκαμποῦρ καὶ τῆς Τζιτζίγκα πρὸς ἐπίδεσιν τῶν πληγῶν των. Ἰταλικὰ ἀεροπλάνα παρακολουθοῦν τὴν προσέγγισιν ἀβησσυνιακῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων εἰς τὸ Μακάλλε.

Η ΑΙΘΙΟΠΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΙΣ

ΡΩΜΗ, 4. ('Αθην. Πρακτ.). — Ὁ Πρακτορεῖον Στέφανι πληροφορεῖται ἐξ Ἀσμάρας ὅτι ἡ προσέγγισις ἐχθρικῶν μαζῶν καὶ αἱ ἐπακολουθοῦσαι αὐτὴν ἀψιμαχίαι ἀποκρούονται γενναίως ὑπὸ τῶν προκεχωρημένων ἰταλικῶν φυλακίων παρὰ τὸ Ντεμποῦ, ὅπερ κυριαρχεῖ τῶν κοιλάδων καὶ τῶν χειμάρρων Γκέβα καὶ Γκάλατ. Αἱ ἐπιχειρήσεις αὗται ἀποτελοῦν τὸ προοίμιον ἄλλων διαφόρου ἐντάσεως, τὰς ὁποίας θὰ ἠδύναντο νὰ ἀποπειραθοῦν οἱ Αἰθίοπες.

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΤΟΥ ΒΕΧΗΜΠ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 4. ('Αθην. Πρ.).— Ἀγγέλλεται ἐξ Ἀντὶς Ἀμπέμπα ὅτι κατὰ πληροφορίας ἐκ Χαρράρ ἡ γραμμὴ ἀμύνης, τὴν ὁποίαν οἱ Ἀβησσυνοὶ ἀποκαλοῦν «γραμμὴν Χίντεμπουργκ» ἐκτεινομένη ἀπὸ τὸ Νταγκαμποῦρ μέχρι τῆς ἀγγλικῆς Σομαλίας καὶ ἀπὸ τοῦ Χαρράρ μέχρι τῆς Τζιτζίγκας ὠργανώθη ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ Τούρκου στρατηγοῦ Βεχὶμπ πασᾶ. Ἀρχικῶς οἱ Ἀβησσυνοὶ προὐτίθεντο νὰ κατήσουν ἄμυναν ἐναντίον μεγάλης ἐπιθέσεως, τὴν ὁποίαν ἀνέμενον ὅτι θὰ ἐνεργήσουν οἱ Ἰταλοὶ εὐθὺς ὡς ἐξερράγη ὁ πόλεμος. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ στρατιὰ τοῦ Ρᾶς Νασιμποῦ ἀπέκαμε ἀναμένουσα τὴν ἐπίθεσιν, πολλοὶ τῶν ὑπαρχηγῶν τοῦ ἐν λόγῳ Ρᾶς συνέστησαν ὅπως ἐνεργηθῇ ἐπίθεσις εἰς τὸ μέτωπον τοῦ Νταγκαμποῦρ ὑποδηθουμένη ἀπὸ προέλασιν τῶν στρατευμάτων τοῦ Ρᾶς Ντέστα ἐκ νοτιοδυτικῶν. Τὸ σχέδιον τοῦτο, ἐν τούτοις, δὲν ἐπιδοκιμάζεται εἴς τινας ἀνωτέρους Ἀβησσυνιακοὺς κύκλους, οἵτινες τονίζουν ὅτι ἡ χώρα εἶνε καταλληλοτέρα δι' ἄμυναν παρὰ δι' ἐπίθεσιν κυρίως λόγῳ τῆς ὑπεροχῆς τῶν Ἰταλῶν εἰς ἐξοπλισμούς.

ΙΤΑΛΙΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΡΩΜΗ, 4. ('Αθην. Πρακτ.). — Ὁ στρατάρχης Μπαντόλιο τηλεγραφεῖ ὅτι «οὐδὲν τὸ ἀξιοσημείωτον ἔλαβε χώραν εἰς τὰ μέτωπα τῆς Ἐρυθραίας καὶ τῆς Σομαλίας».

Αἱ Ἰταλικαὶ ἐφημερίδες πληροφοροῦνται ἐξ Ἀσμάρας, ὅτι τὰ ἀποτελέσματα τῆς δράσεως τῶν Ἰταλικῶν φαλάγγων γίνονται καθ' ἑκάστην αἰσθητά. Αἱ προσχωρήσεις τῶν ὑπαρχηγῶν οἵτινες διετέλουν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ρᾶς Κάσα δεικνύουν ὅτι, ἡ Ἰταλικὴ δρᾶσις διασπᾷ τὴν συνοχὴν τοῦ ἐχθροῦ. Οἱ πληθυσμοὶ ἀρνοῦνται νὰ ὑπακούσουν εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ ρᾶς Κάσα, οἱ δὲ ὑπαρχηγοὶ του ὑποκύπτουν μόνον ἐκ φόβου. Οἱ ἰθαγενεῖς πληθυσμοὶ δεικνύουν σαφῶς ὅτι ἐπιθυμοῦν τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἀσφάλειαν καὶ διαβλέπουν ὅτι μόνον ὑπὸ τὴν Ἰταλικὴν σημαίαν δύναται νὰ ἐξασφαλίσουν ταύτας.

Αἱ Ἰταλικαὶ ἐφημερίδες ἀναδημοσιεύουν ἐκ τῆς «Φρέμντενμπλατ» τοῦ Ἀρβούργου πληροφορίας Γερμανοῦ προερχομένου ἐξ Ἀντὶς Ἀμπέμπα περὶ τῆς ἐν Αἰθιοπίᾳ καταστάσεως. Ὁ ἐν λόγῳ Γερμανὸς βεβαιοῖ ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐπιμελητεία εἰς τὸν ἀβησσυνιακὸν στρατὸν καὶ τοῦτο ἕνεκα τὰ ἀβησσυνιακὰ στρατεύματα προβαίνουν εἰς λεηλασίας εἰς τὰς περιφερείας ὅπου εὑρίσκονται. Πολλαὶ ἐξεγέρσεις προεκλήθησαν συνεπείᾳ πείνης καὶ πολλοὶ στρατιῶται καὶ ἀρχηγοὶ ἠτοῦμόλησαν πρὸς τοὺς Ἰταλούς. Ἂν ὁ πόλεμος ἐξακολουθήσῃ, λέγει ὁ ἐν λόγῳ Γερμανός, αἱ ἀβησσυνιακαὶ λαϊκαὶ μᾶζαι δὲν θὰ δυνηθοῦν νὰ ἀντιστοῦν εἰς τὴν ἐλλειψιν τῶν τροφίμων καὶ ὅτι εἶνε ἐτοιμοθάνατοι ἡ Αἰθιοπία νὰ ἀποσυντεθῇ λόγῳ τῆς πείνης καὶ τῶν ἐσωτερικῶν ἀνωμαλιῶν.

Ὁ μεταδίδων τὰς ὡς ἄνω πληροφορίας Γερμανὸς ἰσχυρίζεται ὅτι ὁ Νεγκοὺς δὲν εἶνε ἀγαπητὸς παρὰ τῷ λαῷ του καὶ ὅτι ἡ πτῶσις του εἶνε πιθανή, ἀν δὲ τοῦτο πραγματοποιηθῇ διάδοχός του θὰ εἶνε ἴσως ὁ ρᾶς Ἰμρού, κυρίαρχος τῆς περιφερείας Γκότζαμ.

Ο ΝΤΕ ΜΠΟΝΟ ΥΠΟ ΔΥΣΜΕΝΕΙΑΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 4. ('Αθην. Πρ.).— Ὁ ἐν Ρώμῃ ἀνταποκριτὴς τοῦ Πρακτορείου Ρώϋτερ τηλεγραφεῖ ὅτι ἀφίκετο σήμερον εἰς Συρακούσας ὁ στρατηγὸς ντὲ Μπόνο ὁ κατακτητὴς τῆς Ἄδουας καὶ τοῦ Μακάλλε. Οὐδεμία δημοσία ἐκδήλωσις ἐγένετο ἐπὶ τῇ ἀφίξει του. Αἱ τοπικαὶ μόνον ἀρχαὶ τῶν Συρακουσῶν ἐπεσκέφθησαν τὸν Στρατηγόν. Οὐδὲν μέτρον ἐλήφθη ἀφ' ἑτέρου διὰ τὴν ὑποδοχήν, εἰς τὴν Ἰταλικὴν πρωτεύουσαν, ἐπὶ τῇ αὐριανῇ (σημερινῇ) ἀφίξει του.

Η ΙΑΠΩΝΙΑ ΖΗΤΕΙ ΙΣΟΤΙΜΙΑΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΝΑΥΤΙΚΟΥΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 4. ('Αθην. Πρακτ.).— Ἀγγέλλεται ἐκ Λονδίνου, ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἰαπωνικῆς ἀντιπροσωπείας παρὰ τῇ Ναυτικῇ Διασκέψει ναύαρχος Ναγκάνο, ὁμιλῶν πρὸς ἀνταποκριτὴν τοῦ Πρακτορείου Χαβᾶς, ἐδήλωσεν ὅτι ἡ ἰδέα τῆς ἰσότητος ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς διεθνοῦς ἀσφαλείας συνεπάγεται διὰ τὴν Ἰαπωνίαν τὸ δικαίωμα τῆς ἰσοτιμίας καὶ ἰσοπλίας. Τὸ δικαίωμα τοῦτο εἶνε δι' ἡμᾶς προϋπόθεσις οἱασδήποτε ἄλλη συμφωνίας.

Ο ΑΓΓΛΟ-ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΑΓΩΝ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 4. ('Αθην. Πρακτ.).— Ἀγγέλλεται ἐκ Λονδίνου, ὅτι ὁ σημερινὸς ποδοσφαιρικὸς ἀγὼν τῶν ἐθνικῶν ὁμάδων Ἀγγλίας καὶ Γερμανίας διεξήχθη ἄνευ ἐπεισοδίων. Τὸ πλῆθος ἐπευφήμησε τὴν ἀγγλικὴν ὁμάδα, ἥτις ἐνίκησε μὲ 3—0.

Τὸ ἀγῶνα παρηκολούθησαν ὑπὲρ τὰς 5 χιλιάδας Γερμανῶν. Ἡ ἀστυνομία εὐχερῶς διεσκόρπισεν ἀντιεθνικοσοσιαλιστικὰς διαδηλώσεις.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Ο κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΘΑ ΑΡΧΙΣΗ ΑΠΟ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΟΝ ΤΑΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΠΡΟΣ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΝ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς θὰ ἀνέλθῃ σήμερον πρὸ μεσημβρίας εἰς τ' ἀνάκτορα, ἵνα ὑποβάλῃ εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα πρὸς ἔγκρισιν τὰ ὀνόματα τῶν διοριζομένων νέων ὑπουργῶν κ. κ. Ἀγγ. Οἰκονόμου, ἤδη Διευθυντοῦ τῶν Δημοσίων Ἔργων, τῆς Συγκοινωνίας, κ. Ἀρ. Κούζη καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, τῆς Ὑγιεινῆς, Κ. Πάλλη ἀντιστρατήγου ἐν ἀποστρατείᾳ Γενικοῦ Διοικητοῦ Μακεδονίας καὶ Κ. Μπακοπούλου ὑποστρατήγου Γενικοῦ Διοικητοῦ Κρήτης. Οἱ νέοι ὑπουργοὶ θὰ ὁρκισθοῦν ἐντὸς τοῦ ἀπογεύματος καὶ θὰ μετάσχουν τοῦ συνερχομένου τὴν ἑσπέραν ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς συνομιλίας του μετὰ τοῦ Βασιλέως θὰ καταστήσῃ Αὐτὸν ἐνήμερον τῶν ἀποφάσεων τοῦ τελευταίου ὑπουργικοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς πολιτικῆς καταστάσεως, θ' ἀρχίσῃ δ' εὐθὺς κατόπιν ἐντὸς τῆς ἡμέρας πιθανώτατα τὰς συνεννοήσεις του μετὰ τῶν Ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων. Ὁ κ. Δεμερτζῆς θὰ ἐπισκεφθῇ πρῶτον τὸν κ. Π. Τσαλδάρην ὡς ἀρχηγὸν τῆς κοινοβουλευτικῆς πλειοψηφίας.

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

Ὁ κ. Τσαλδάρης κατὰ τὰς πληροφορίας μας θὰ ἐπαναλάβῃ καὶ πρὸς τὸν κ. πρωθυπουργὸν τὰς γνωστὰς ἀπόψεις, τὰς ὁποίας ἐξέθεσε πρὸς τὸν Βασιλέα προφορικῶς καὶ διὰ τοῦ ὑποβληθέντος πρὸς Αὐτὸν ὑπομνήματος. Θὰ τονίσῃ δηλαδὴ ὅτι ἐπιβάλλεται χάριν τῆς ὁμαλότητος ἡ ψήφισις τοῦ Συντάγματος ὑπὸ τῆς παρούσης Συνελεύσεως, ἵνα τερματισθῇ ἡ περίοδος τῆς Συνταγματικῆς ἐκκρεμότητος. Θὰ προσθέσῃ ὅτι καὶ ὁ ἐκτὸς τῆς Συνελεύσεως πολιτικὸς κόσμος θὰ ἠδύνατο δι' ἀντιπροσώπων του νὰ ἐκφέρῃ τὰς ἀπόψεις του ἐπὶ τῶν ἀναθεωρητέων διατάξεων τοῦ Συντάγματος τοῦ 1911 κατὰ τὰς διεξαχθησομένας συζητήσεις εἰς τὴν προπαρασκευαστικὴν Ἐπιτροπήν, ἥτις θὰ καταρτίσῃ τὸ ὑποβληθησόμενον εἰς τὴν Συνέλευσιν σχέδιον. Ὁ κ. Τσαλδάρης θὰ ὑποδείξῃ ἐπίσης πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν τὴν ἀνάγκην ὅπως συντομευθῇ κατὰ τὸ δυνατὸν ἡ ὅλη κατὰ τ' ἀνωτέρω διαδικασία τῆς ψηφίσεως τοῦ νέου Συντάγματος, ἵνα αὐτοδιαλυομένης τῆς Συνελεύσεως προκηρυχθοῦν αἱ ἐκλογαὶ καὶ ἀποκτήσῃ ἡ χώρα τὸ ταχύτερον Κυβέρνησιν προερχομένην ἀπὸ τὴν λαϊκὴν θέλησιν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐκλογικὸν σύστημα ὁ κ. Τσαλδάρης θὰ δηλώσῃ, ὅτι τὸ Λαϊκὸν κόμμα ἐμμένει εἰς τὴν ὑπὲρ τοῦ πλειοψηφικοῦ προτίμησίν του.

Ὡς ἐγράψαμεν καὶ χθὲς, ἐκ τῶν συμπερασμάτων τῶν συνομιλιῶν τὰς ὁποίας θὰ ἔχῃ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καὶ μετὰ τῶν ἄλλων πολιτικῶν ἀρχηγῶν, θὰ ἐξαρτηθοῦν αἱ τελικαὶ ἀποφάσεις τῆς Κυβερνήσεως ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐμφάνισίν της εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν καὶ τὸν χρόνον τῆς ἐνεργείας τῶν ἐκλογῶν.

Ἀπόφασις δηλαδὴ ὅπως ἡ Κυβέρνησις μὴ ἐμφανισθῇ εἰς τὴν Συνέλευσιν θὰ εἶχεν ὡς συνέπειαν τὴν ἐπίσπευσιν τῶν ἐκλογῶν ὁριζομένων διὰ τὰ τέλη Ἰανουαρίου ἢ ἀρχὰς Φεβρουαρίου. Σημειωτέον ὅτι κατὰ τοιαύτης ἐπισπεύσεως τῶν ἐκλογῶν ὑπάρχουν σοβαραὶ ἀντιρρήσεις μεταξὺ τῶν πολιτικῶν κύκλων λόγῳ τοῦ ἀκαταλλήλου τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν θὰ διενεργηθοῦν. Κατὰ τὴν γνώμην τῶν κύκλων τούτων, αἱ ἐκλογαὶ δὲν πρέπει νὰ διεξαχθοῦν πρὸ τῆς ἀνοίξεως.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐκλογικὸν σύστημα, ἡ κρατοῦσα εἰς τοὺς πολιτικοὺς κύκλους ἐντύπωσις εἶνε ὅτι τελικῶς θὰ καθιερωθῇ ἡ ἀναλογική, δοθέντος δὲ ὅτι ἰσχύον ἐκλογικὸν σύστημα εἶνε τὸ πλειοψηφικὸν μὲ στενὴν περιφέρειαν — τὸ πλειοψηφικὸν μὲ νομαρχιακὴν περιφέρειαν εἶχε καθιερωθῆ μόνον διὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως — θ' ἀπαιτηθῇ, κατ' ἀνάγκην ἡ ψήφισις νόμου ἢ ἢ ἔκδοσις ἀναγκαστικοῦ νόμου διὰ τὴν καθιέρωσιν τοῦ συστήματος, μὲ τὸ ὁποῖον θὰ ἐνεργηθοῦν αἱ προσεχεῖς ἐκλογαί.

Ἡ ὑποστηριζομένη ὑπὸ τῶν μικρῶν κομμάτων καθιέρωσις διὰ τοῦ νέου Συντάγματος τῆς ἀναλογικῆς, ἀποκρούεται ἀπολύτως ὑπὸ τῶν μεγάλων κομμάτων καὶ τῆς Κυβερνήσεως.

ΔΙΑ ΠΟΙΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΗΛΛΑΞΕΝ ΑΝΤΙΛΗΨΕΙΣ Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Δημοσιεύομεν κατωτέρω ἐπιστολὴν τοῦ κ. Ἐλ. Βενιζέλου, γραφεῖσαν τὴν προτεραίαν τῆς ἀφίξεως τοῦ Βασιλέως εἰς Ἀθήνας—τὴν 24ην Νοεμβρίου—καὶ ἀπευθυνομένην πρὸς τὸν «Ἐθνικὸν Κήρυκα» τῆς Νέας Ὑόρκης.

Ἡ ἐπιστολή, εἰς τὴν ὁποίαν ἐξηγεῖται ἡ νέα τροπὴ τῆς πολιτικῆς τοῦ κ. Βενιζέλου ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Φίλε κ. Διευθυντὰ τοῦ «Ἐθνικοῦ Κήρυκος»

Εἰς Νέαν Ὑόρκην

Τὴν 25ην Ὀκτωβρίου ἔλαβα ἐπιστολὴν τοῦ κ. Λουκᾶ Ρούφου ἐξ Ἀθηνῶν, διὰ τῆς ὁποίας οὗτος, ἐκθέτων τὰς ἀντιλήψεις του ἐπὶ τῆς καταστάσεως, ὑπεστήριζεν ὅτι, ὅπως ἐξειλίχθησαν τὰ πράγματα ἐπιβάλλεται νὰ δειχθῇ «μία ἀνοχὴ διὰ μίαν δοκιμαστικὴν περίοδον», κατὰ τὴν ὁποίαν θ' ἀποδειχθῇ ἂν ἡ παλινόθωσις, ὅπως ὑποστηρίζουν οἱ εἰλικρινεῖς βασιλόφρονες, ἠμπορεῖ νὰ ἐπιβάλῃ μέτρα γενικῆς συμφιλιώσεως» καὶ ἀποκαταστήσῃ τὴν ἀπὸ εἰκοσαετίας διασπασθεῖσαν ἐθνικὴν ἑνότητα, ἢ ἂν πρόκειται νὰ στηρίξῃ τὴν δικτατορίαν τῶν βασιλικῶν κομμάτων καὶ ἰδίως τοῦ στρατηγοῦ Κονδύλη, ὅπως οὗτος ἐπιδιώκει, καὶ ὅπως φοβοῦνται οἱ δημοκρατικοὶ ὅτι θὰ συμβῇ.

Ἀπαντῶν εἰς τὸν κ. Ρούφου διὰ τῆς ὑπὸ χρονολογίαν 31ης Ὀκτωβρίου ἐπιστολῆς, ἡ ὁποία εἰς τὰς Ἀθήνας ἐλήφθη τὴν 5ην Νοεμβρίου, ἤτοι μετὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ «καταπληκτικοῦ» δημοψηφίσματος, ἐδήλουν ὅτι συμφωνῶ ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ δειχθῇ ἡ ζητουμένη ἀνοχή. Προσέθετα ὅμως ὅτι διὰ ν' ἀχθῇ εἰς αἴσιον πέρας ἡ δοκιμαστικὴ αὐτὴ περίοδος, ὁ Βασιλεὺς, ἐπανερχόμενος, θὰ ἔπρεπε ν' ἀπευθύνῃ αὐθημερὸν διάγγελμα εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαόν, διὰ νὰ τὸν βεβαιώσῃ ὅτι ἐπανέρχεται εἰς τὸν θρόνον μὲ τὴν σταθερὰν ἀπόφασιν, πρῶτον μὲν, νὰ εἶνε Βασιλεὺς ὅλων τῶν Ἑλλήνων, καὶ ὄχι ἁπλῶς τῶν κομμάτων ποὺ ἐξεβίασαν τὴν ἐπάνοδόν του, δεύτερον δὲ, ὄχι μόνον νὰ σεβασθῇ τὰς συνταγματικὰς ἐλευθερίας ποὺ ἀσφαλίζει εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν τὸ Σύνταγμα τοῦ 1911, ἀλλὰ καὶ νὰ τὰς προασπίσῃ κατὰ πάσης ὀθενδήποτε ἀπειλῆς καταπατήσεως ἢ παραβιάσεώς των. Ὡς συνέπεια τῆς ὑποσχέσεως ταύτης πρέπει νὰ εἶνε ὅτι ὁ Βασιλεὺς θ' ἀρνηθῇ νὰ ἐγκρίνῃ ἢ ἁπλῶς ν' ἀνεχθῇ οἱανδήποτε τροποποίησιν ἢ παραβίασιν τοῦ Συντάνματος τοῦ 1911, ἐφ' ὅσον ἡ τροποποίησις αὕτη δὲν γίνῃ καθ' ὃν τρόπον ὁρίζει τὸ ἴδιον Σύνταγμα.

Ἑπομένως, ἀφ' ἧς ὁρκισθῇ καὶ ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντά του, πρέπει νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς ὅλους τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἀνακτᾷ τὰς συνταγματικὰς ἐλευθερίας της, καὶ καθίσταται πάλιν κράτος δικαίου. Ἀπὸ τῆς ἰδίας ἡμέρας ὁ στρατιωτικὸς νόμος δὲν θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ ἐφαρμοσθῇ κατὰ μὴ στρατιωτικῶν, παρὰ μόνον σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ Συντάγματος, θὰ καταργηθῇ ἡ προληπτικὴ λογοκρισία καὶ ὅλα τὰ λεγόμενα ἀτομικὰ δικαιώματα τῶν Ἑλλήνων θὰ εἶνε σεβαστά.

Κατὰ τὴν ἰδίαν ἡμέραν τῆς ὁρκωμοσίας πρέπει ἐπὶ πλέον νὰ δημοσιευθῇ διάταγμα γενικῆς ἀμνηστίας ριπτούσης εἰς λήθην τὸ παρελθόν.

Ἐπειδὴ δὲ ἐγνώριζα ὅτι εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὁ Βασιλεὺς θὰ συνήντα τὴν μεγαλυτέραν πιθανῶς ἀντίδρασιν ἀπὸ τοὺς σήμερον κυβερνῶντας, ἔγραφα πρὸς τὸν κ. Ρούφον ὅτι ὄχι μόνον δέχομαι ἀλλὰ καὶ συνιστῶ, ὅπως ἀπὸ τῆς γενικῆς αὐτῆς ἀμνηστίας ἐξαιρεθῶ ἐγὼ προσωπικῶς. Διότι διὰ τῆς ἐξαιρέσεως αὐτῆς καθησυχάζονται αἱ ἀνησυχίαι τῶν ἀντιπάλων μου, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐπίστευον εἰς τὴν εἰλικρίνειαν τῆς ἀποφάσεώς μου, ὁπως ἐν ἢ περιπτώσει ἀποκαταστα-θοῦν αἱ συνταγματικαὶ ἐλευθερίαι τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὄχι μόνον μὴ ζητήσω τοῦ λοιποῦ τὰς ψήφους τῶν συμπολιτῶν μου διὰ κανὲν αἴρετὸν ἀξίωμα, ἀλλὰ καὶ ν' ἀρνηθῶ τὴν ἀποδοχὴν τοιούτου ἀξιώματος τυχὸν προσφερομένου. Διότι ἡ ἰσχὺς τῆς ἀποφάσεως, ποὺ μὲ καταδικάζει εἰς θάνατον, θὰ εἶνε βέβαια μία ἐγγύησις δι' αὐτοὺς ὅτι καὶ νομικῶς θὰ εἶμαι στερημένος πολιτικῶν δικαιωμάτων καὶ οὐσιαστικῶς δὲν θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ πατήσω τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος ἄνευ κινδύνου ἐκτελέσεως τῆς ἐναντίον μου ἀποφάσεως.

Ἡ σκέψις ποὺ μὲ ἤγαγεν εἰς τὴν διατύπωσιν τῆς ἀπαντήσεως αὐτῆς ἦτο ὅτι ἢ μετὰ τὴν πραξικοπηματικὴν ἐπιβολὴν τῆς παλινορθώσεως συνέχισις τῆς ἀπολύτως ἀδιαλλάκτου στάσεως, τὴν ὁποίαν δεδικαιολογημένως εἶχον ἀκολουθήσει οἱ δημοκρατικοὶ ἀρχηγοὶ μέχρι τοῦ δημοψηφίσματος, διηυκόλυνε κατ' ἐμὲ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς πολιτικῆς τοῦ στρατηγοῦ Κονδύλη, ὁ ὁποῖος παρίστανε ποὸς τὸν Βασιλέα ὅτι ἄλλος τρόπος διὰ νὰ διατηρηθῇ εἰς τὸν θρόνον του δὲν ὑπῆρχεν ἀπὸ ἐκεῖνον ποὺ ὠδήγησεν εἰς τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἐπάνοδόν του, δηλαδὴ ἡ δικτατορία του καλυπτομένη τοῦ λοιποῦ ὑπὸ τὸ βασιλικὸν στέμμα. Ἐνδεχομένη δὲ ἐπιτυχία τῆς πολιτικῆς αὐτῆς τοῦ στρατηγοῦ Κονδύλη μ' ἐτρόμαζε, διότι ἐγνώριζα ὅτι ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Ἑλλὰς, καὶ ἰδίως τὸ καλύτερον μέρος αὐτῆς, θὰ διήρχετο ἀγρίας ἡμέρας τροκρατίας, ἡ ὁποία θὰ ἐξῆπτεν εἰς τοιοῦτον σημεῖον τὰ πάθη, ὥστε μετὰ τὴν ἀνατροπήν της θὰ ἦτο ἀδύνατον ν' ἀποφευχθοῦν σκληραὶ ἀντεκδικήσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ ὤξυναν περαιτέρω τὸν ἐμφύλιον σπαραγμόν.

Ἐνόμισα, ὡς ἐκ τούτου, ὅτι γράφων ὅπως ἔγραψα εἰς ἀπάντησιν τῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. Ρούφου, ἠδυνάμην πρωτίστως μὲν, νὰ ἐξασφαλίσω τὴν ἄμεσον χορήνησιν γενικῆς ἀμνηστίας, ἡ ὁποία θ' ἀνεκούφιζε τὴν θέσιν τόσων ἑκατοντάδων συναγωνιστῶν μου, πιθανῶς δὲ καὶ νὰ προλάβω τὸν ἐναγκαλισμὸν τῆς δικτατορίας τοῦ στρατηγοῦ Κονδύλη ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, ὁ ὁποῖος ἐκ τῆς ἐπιστολῆς μου πρὸς τὸν κ. Ροῦφον θὰ ἐμάνθανεν ὅτι, ἂν ἀπεφάσιζε νὰ εἶνε, ὡς ἀρχηγὸς βασιλευομένης δημοκρατίας, Βασιλεὺς ὅλων τῶν Ἑλλήνων, καὶ ὄχι ἔρεισμα τῆς δικτατορίας ὡρισμένων κομμάτων, δὲν πρέπει νὰ φοβῆται τὴν συστηματικὴν ἐκ μέρους τῶν δημοκρατικῶν κομμάτων ὑπονόμευσίν του.

Δὲν παρεγνώριζα βέβαια ὅτι μὲ τὴν πολιτικὴν τῆς δοκιμαστικῆς ἀνοχῆς, ποὺ συνέστησα ν' ἀκολουθήσουν οἱ φιλελεύθεροι, εἶνε πιθανὸν, ἐὰν ὁ Γεώργιος κατορθώσῃ ν' ἀναδειχθῇ Βασιλεὺς βασιλευομένης Δημοκρατίας, νὰ λησμονηθῇ ὁλίγον κατ' ὁλίγον ὁ ἀνώμαλος τρόπος τῆς παλινορθώσεώς του, καὶ νὰ στερεωθῇ οὗτος ἐπὶ τοῦ θρόνου.

Ἀλλά, πρέπει νὰ δηλώσω ὅτι τὸ ἐνδεχόμενον τοῦτο δὲν ἠμπορεῖ νὰ μεταβάλῃ τὰς περὶ τοῦ πρακτέου ἀντιλήψεις μου, ἐφ' ὅσον ἐξ ὅλης ψυχῆς εὔχομαι, ἀφοῦ ἄπαξ εὑρισκόμε